

عنوان مقاله:

موانع توسعه نوآوری باز در شرکت های کوچک و متوسط (مطالعه موردی: شهرک های صنعتی استان اصفهان)

محل انتشار:

اولین همایش ملی رویکردهای نظری و فناوری های نوین در علوم اداری (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

سید محمد رضا میراحمدی - استادیار گروه مدیریت، واحد دولت آباد، دانشگاه آزاد اسلامی

مجتبی فدایی - دانشجوی دکتری مدیریت بازرگانی، دانشکده مدیریت، دانشگاه تهران

علیرضا وحدت پور - دانشجوی دکتری مدیریت بازرگانی، دانشکده مدیریت، واحد شاهرود، دانشگاه آزاد اسلامی

خلاصه مقاله:

این پژوهش با هدف طراحی الگوی نوآوری باز در صنایع کوچک و متوسط با رویکردی کیفی انجام پذیرفته است. نوع تحقیق ازلحاظ هدف جزء تحقیقات توسعه ای، از جنبه جمع آوری داده ها جزء تحقیقات اکتشافی می باشد که با روش تحلیل داده بنیاد، موانع توسعه نوآوری باز، شناسایی شد. جامعه آماری این پژوهش شامل مدیران ارشد شرکت های کوچک و متوسط مستقر در شهرک های صنعتی استان اصفهان می باشد. نمونه گیری به روش نظری انجام پذیرفت که با انجام مصاحبه هدفمند با ۱۳ نفر از مدیران، به نقطه اشباع رسید. به منظور بررسی روایی داده های کیفی، از روایی سازه و توصیفی استفاده گردید و جهت بررسی پایایی داده ها، تطابق، فهم پذیری، عمومیت و کنترل پذیری مورد بررسی قرار گرفت. پس از جمع آوری داده ها از طریق مصاحبه، مولفه ها به صورت باز، انتخابی و محوری کدگذاری شدند و در نهایت ۱۵ مقوله اصلی و ۶۸ مقوله فرعی به عنوان مهم ترین موانع توسعه نوآوری باز شناسایی شد. مهمترین موانع شناسایی شده عبارت بودند از موانع ارتباطی، موانع مرتبط با نوآوران، موانع مرتبط با اعتماد، موانع مالی و سرمایه ای، موانع مدیریتی، موانع ساختاری، موانع زیرساختی، موانع مربوط به منابع انسانی، موانع قانونی، موانع مربوط به دولت و نهاد های دولتی، موانع مرتبط با دانشگاه ها و مراکز تحقیقاتی، موانع فرهنگی، موانع فن آوری، موانع محیط کسب و کار و موانع مربوط به خوشه های صنعتی. در پایان نیز پیشنهاداتی برای غلبه بر این موانع ارائه گردید.

کلمات کلیدی:

نوآوری باز، موانع توسعه نوآوری باز، شرکت های کوچک و متوسط، رویکرد کیفی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1563459>

